

ע"פ 22117/05 - מחמוד זהאייה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ג 18-05-22117

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ז

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנר

המעורער
מחמוד זהאייה
ע"י ב"כ עו"ד הדיה

נגד
מדינת ישראל באמצעות אגף המכס והמע"מ ירושלים

המשיבה

נגד

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבטט) מיום 18.3.26.

בת"פ 56346-03-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודהתו בגין מס תשומות שלא שיש לגבי מסמן, במטרה להתחמק מתשלום מס ונדון ל - 350 שעות של"צ, הוארך בשנתיים נוספת מסר מותנה בן 7 חודשים שהוטל על המערער בתיק אחר (ת"פ 2860/04), וקנס בסך 10,000 ש"ח. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: המערער הוא מנהלה של נאשנת מס' 1, שנרשמה בשנת 2005 כעובד מורשה בתחום הבניה. בשנת 2008 ניכתה הנאשנת, באמצעות המערער, בדוחותיה התקופתיים, מס תשומות בסך של 2,357,066 ₪ ועוד שהיא זכאית לנכונות מס תשומות בסך 2,045,253 ₪, כך שנוכה מס תשומות בסך 311,813 ₪ שלא כדין.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול הרשותו של המערער וכפועל יצא מכך לביטול הארכת המסר המותנה. נתען כי יש להתחשב בכך שההuries בוצעו לפני עשר שנים, במהלך שינוי המערער לחלוון את אורחות חייו ולא הסתבר בעuries נוספות. כמו כן, עותר למתן גזר הדין הסיר המערער לחולוין את המחדל והחזיר לאוצר המדינה סך של

עמוד 1

311,000LN. עוד נטען כי יש לחת משקל בכורה להנתהלות המאשימה בתיק זה, אשר החליטה להגיש את כתוב האישום בשנת 2016 על עבירות שנעברו 8 שנים קודם לכן, ובגין נחקר המערער כבר בשנת 2011. מדובר בשינוי בלתי סביר בעיליל, המקיים לזכותו של המערער טענה של הגנה מן הצדק, שיש בה כדי לתרום בעיתורו להימנע מהרשעתו. כמו כן, יש לחת משקל בכורה לעובדה החזקה, לפיה, עובר להגשת כתוב האישום, במסגרת הליך של שימוש שנעשה למערער, הסכימה המאשימה שלא הגיע כתוב אישום, ותחת זאת המליצה בפני ועדת הקופר לאשר למערער הליך של כופר במקומם ההליך הפלילי. לא עולה על הדעת, כי המאשימה, כאמור, קיבלה את טיעוני המערער מדו"ע יש להימנע מהגשת כתוב אישום נגדו, תנסה עדות זו אך ממש שוויעות הקופר דחתה את בקשה המערער. עוד נטען כי הרשעתו של המערער פגע באופן קשה בשיקומו. הוא עתיד לסייע בקרוב את לימודיו המשפטיים וכיום מחפש מקום התמחות. לפי כללי לשכת עורכי הדין והתקנות, חל איסור להתחילה לכל מועמד אשר תלוי ועומד נגדו מססר על תנאי, והדבר יביא לעיכוב באישור תחילת ההתחומות ובקבלה לשכה. במקרה דנן, מדובר בעיכוב של שנתיים, וגם לאחר מכן, לשכת עורכי הדין נתן שיקול דעת שלא לאשר למערער להימנות חבר בלשכת עורכי דין נוכח הרשעתו הטריה.

4. ב"כ המשיבה השיבה כי אין מקום להידרש לנושא המליצה הפנימית לעניין הקופר, כאשר לוועדת הקופר שיקולים משלה, ומשהתקבלה ההחלטה הוגש כתוב אישום, ולא בצד. המערער עבר בעבר עבירות בנושא מע"מ והוא הטל עליו גם מססר מותנה בגין כך. המערער עבר עבירות פעם נוספת, על אף המאסר המותנה שרבץ לפתחו. וכן, השימוש לא פעיל לרעת המערער, רק בתחילת ינואר 2016 נדחתה בבקשתו לכופר וסמן לאחר מכן הוגש כתוב אישום ומהදל הוסר ערבית גזר הדין, בחולף 10 שנים מביצוע העבירות, ואין להעיד בכך על שיקום. אין זה במקרה להימנע מהרשעה, העונש שהוטל על המערער הנה עונש קל מאוד וחורגת לקלוא. על כן יש לדחות הערעור.

מסקיר שירות המבחן

5. מתスクיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1965, נשוי ואב לשבעה ילדים, עובד בעמותה ובעל תואר הנדסאי בנין. כיום סטודנט שנה שלישית ללימודיו משפטיים ותואר ראשון במנהל עסקים. בעבר שתי הרשעות קודומות, האחרונה בהם משנת 2006 בגין מסירת ידיעה כזאת ואי תשולם מס, בגין נזון לשישה חוות מססר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. המערער התקשה לקחת אחריות מלאה והכחיש קיומן של כוונה פלילית ומודעות. הוא שולב בקבוצה טיפולית ייעודית, בה השתתף בעקביות ושיתוף פעולה. הומלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו של"צ בהיקף של 350 שעות וצו מבנן.

דין

6. דין הערעור להידחות.

הכל הוא כי משהוכחה אשמת נאם בביצוע עבירה, יש להרשעה. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם איןיחס סביר בין הנזק הצפוי לנאם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה. בסיסוד ההחלטה שלא להרשע נאם עומדים בעיקר שיקולים שעוניינם בשיקום הנאם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביתן' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)). ההימנעות מהרשעה או ביטולה תישנה במקרים

חריגים: "רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 341 (1997)).

המערער ביצע עבירות מס. עבירות המס הין עבירות קלות לביצוע, שאכיפתן קשה, ומשמעותן, בין היתר, שליחת יד אל הקופה הציבורית. בית משפט קמא פירט את העריכים המוגנים שנפגעו מהמעשים ועמד על מידת הפגיעה הגבוהה, הנובעת מהיקף הסכום המשמעותי שدواוח שלא כדין ומהיקפו המשמעותי של מס התשומות שנוכה. כמו כן, המערער ונואשתת 2 פעלו בתכנון מדויקדק ובעורמה בהגשת אותם דווחים. המערער הורשע בעבירה דומה בשנת 2006 אך לא היה די בהליך המשפטי שננקטו נגדו ובעונשים שהוטלו עליו כדי להרטיעו מלהוביל לביצוע עבירות דומות בשנת 2008, בתיק דן. כמו כן, האחריות שקיבל המערער על ביצוע העבירות הנה חלקית בלבד, ויחסו לעבירות עמד בבסיס הערכת שירות המבחן, לפיה, גם בתום טיפול ממושך ובצד הודהתו בביצוע העבירה, הוא עודנו מתנסה להכיר במינאים עמוקים שהביאו פעם נוספת לביצוע עבירות מס, וכפועל יוצא, לא נזכר שניי דפוסי התנהגות ומנגנוני הפעולה הטבעיים בו.

לזכות המערער עומדת הודהתו במIOException, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטו ולייעול ההליכים, האחוריות המינימלית שליחת על המעשים, הבעת חרטה, העובדה כי שילם את חובו הממוני במלואו, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, במלחכו לא שב המערער לביצע עבירות נוספות, השהייה בחקירה ובהגשת כתב האישום. כמו כן, מתスクיר שירות המבחן עולה כי בשנים שלאחריו השקיע המערער מאמצים בניהול אורח חיים חיובי ומשמעותי, המלווה גם בתרומה לסביבה, הוא נטש את תחום עסקיו הבניה, שעמדו ברקע לביצוע העבירה הנוכחות וברקע להרשעתו הקודמת, הוא סיים לימודי משפטיים ובקרוב יבקש להימנות חבר לשכת עורכי הדין. יחד עם זאת, הרשותה בדיון אינה מחייבת את המסקנה כי לא יוכל למשתתף תכניות אלה, ולא הוכח כי תגרום לפגיעה מוחשית ומשמעותית בעתידו, וממילא, כפי שBIT משפט קמא כתב בגזר הדין, בנסיבות דין, ביצוע עבירת מס בשלוש שנים לאחר שהורשע המערער בביצוע עבירה מס קודמת, הנה נתון רלבנטי וחשוב שאין זה ראוי למנוע מידע עליו מהונגעים בדבר בדרך של הימנעות מהרשעה. לפיכך, בנסיבות דין, הרשותה נותרת על כנה.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ט, 11 אוקטובר 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

כרמי מוסק, שופט   שירלי רנर, שופטת

רפי כרמל, שופט
אב"ד